

Opw.733; doop Íris Elisabeth Pinto; Gk124; Lucas 24:13-35; Opw.461; Ps.63:1,2,3; Gk176b; Gk114:2,3

Heer-lijk, die herkenbare handen!

1. Wat doe je na een gigantische teleurstelling? Deze twee (Klopas en zijn vrouw Maria?) haken af. Ze lopen 12 kilometer naar huis in Emmaüs en zijn nog vol van wat gebeurde.
2. Jezus komt erbij lopen en stelt vragen. Wat moet Hij veel verduren als Hij hen hoort. Hij maakt hen stap voor stap duidelijk dat Hij – Christus – het centrum is van de Schrift. Het gaat er stevig aan toe (vs.25) maar zo (juist dan?) gebeurt er wel iets bij hen omdat de Schrift en hun hart opengaan (vs.32). Dan komt de bal bij hen te liggen. Jezus wil weer gaan. Omdat bij hen iets op gang gekomen is 'dwingen' ze Hem bijna mee te gaan. Dat doet Hij en daar veranderen de rollen. I.p.v. een bescheiden gast wordt Hij de Gastheer en breekt het brood. Ze ontdekken dat Hij het is en dan is Hij opeens weg.
3. Enthousiast gaan ze laat in de avond dezelfde weg weer terug. Wat is nu de meerwaarde van dit verhaal? Want als ze weer in Jeruzalem komen horen ze daar dat Jezus verschenen is, o.a. aan Petrus en na hun verhaal verschijnt Jezus Zelf. Omdat de herkenning via de 'broodbrekkende Jezus' meer zicht op Hem geeft dan de algemene verschijningen. De laatste beelden over zijn handen lieten wonden zien. Daarna werden die handen omwikkeld met grafdoeken. Hoe herkenbaar zijn (je) handen! En zeker Jezus' handen. Waarmee Hij vijf broden en twee vissen deelde en duizenden mensen te eten gaf. Waarmee Hij aanraakte. Waarmee Hij al zegenend heenging en zal Hij zo ook weer terugkomen. Wat een Heer-lijke, gulle Gever! Hij die bij het Avondmaal laat zien dat Hij Zelf het levende Brood is. Dus liever zegenende handen dan een crucifix!
4. Hoeveel handen zal Íris al wel niet gevoeld hebben? De eeuwige handen van God die haar – zelfs door de dood heen – dragen, zijn van al die handen het belangrijkste! Deze handen slaan niet maar geven. Die zegenend omsluitend haar redden (Gk 78:3).
5. Soms ben je zo teleurgesteld in mensen, God, kerk dat je afhaakt. Je vertrekt. Je zit hier nog wel maar in je hart ben je al weg. Ik hoop dat je enkeltje weg-van-hier (nog eens) verandert in een retourtje terug-naar-Hem. Jezus klopt aan de deur van je hart want Hij wil maaltijd met je houden en je zegenen. Hij leeft namelijk...

Gesprekspunten, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Íris is gedoopt en dus in goede handen! Steek je handen uit de mouwen en vouw voor haar je handen. Af en toe je duim omhoog en een schouderklopje. Hand-ig, zo samen...
2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: ga je str . . . s o . k felic . t . ren? M . ssch . . n mag je haar wel even met je h . nd aanr . ken. Vraag thuis maar o . er G . ds handen. G . . . . . s!
3. 'Jezus laat ze uitpraten in hun ongelooft. En dat gebeurt ook vandaag. Dat Jezus mensen laat uitpraten in hun ongelooft, laat uitrazen in hun bitterheid. Alsof Hij er helemaal niet is. Alsof mensen alleen maar hun gal kunnen spuwen tegenover mensen. Dat gebeurt vandaag op grote schaal. Mensen die wel de waarheid kennen, maar die er afstand van nemen of er de meest kritische boeken of romans over schrijven. Het lijkt werkelijk alsof er geen Jezus is die dit streng zou kunnen afstraffen. De zon gaat op en de zon gaat onder, mensen reizen met ons mee en we lijken te kunnen zeggen wat we vinden en voelen en denken: we weten er toch allemaal al alles van? We leven ons uit in onze vrijheid van meningsuiting. Maar één van de meeluisterende medemensen is Jezus. Hij hoort, luistert en zwijgt. Hij is onzichtbaar, ongezien in ons midden. Wat zullen we ons in Nederland ooit moeten schamen voor veel praten met elkaar alsof Hij er niet was!'
4. 'Het verrassende voor de Emmaüsgangers is echter, dat Jezus in de avond van die derde dag dat kruisbeeld weghaalt. In Emmaüs wordt geen crucifix met lichaam opgehangen in de huiskamer, maar daar wordt een beeld in ere hersteld. Het beeld van Jezus die de situatie Meester is. Die de leiding neemt in ons leven. Die macht heeft over alle elementen en alle boze geesten. En die niet slaat, maar geeft. Geen scorpioenen of slangen, maar brood om te leven'
5. **Bijbelrooster:** zondag Op.3:14-21 (20); maandag Luc.24:36-53 (44.45.50) + Hand.1:9-11; dinsdag Joh.6:1-15 (11); woensdag (handen): Mat.8:2-22 (3.15); donderdag (handen): Mat.9:18-34 (18.25.29); vrijdag over handen en eten: Luc.22:1-30 (17.19.20.30); zaterdag Op.21:1-7 (vs.4a met de hand!). Liefhebbers: Luc.24:1-12 (11); Hand.8:26-40 (vgl.35 met Luc.24:27)

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, 15 april '18

Lucas 24,13-35, de Emmaüsgangers, 15 april 2018, doop Iris Pinto

Blok 1. Wanneer was jij voor het laatst teleurgesteld?
Vandaag nog? Gisteren? Heel lang geleden?
Waar ging het over? Kleine teleurstelling? Mega grote?
(wat voorbeelden...) Een tentamencijfer dat tegenviel.
Je had gesolliciteerd op een droombaan en werd niet eens uitgenodigd.
Je had echt een droomkans voor open doel en je miste....

Je bent al een tijd verliefd en ontdekt opeens dat die ander verkering heeft.
Het kan ook te maken hebben met grotere verbanden.
De kerk waar je zo vertrouwd mee was, waar je zo voor geleefd hebt.
Hoe teleurstellend kan het voor je zijn wat er nu allemaal gebeurt om je heen.
De uitslag van de verkiezingen kun je teleurstellend vinden omdat alles waar jij je sterk voor wilt maken, nauwelijks terugkomt in de uitslag. Jouw droompartij is gemarginaliseerd. Als het gaat om je identiteit, om je wijze van zijn, dan kan het erin hakken als het anders gaat dan wat jij graag zou willen!

Zo'n 2000 jaar geleden zat het volk Israel onder de Romeinse overheersing.
Het was geen overheerser zoals ooit de gemene Farao uit Egypte maar toch vonden ze het verschrikkelijk. Alleen de Here God willen zij aanbidden en gehoorzamen.
Verder niemand. Ook geen keizer.
En een tijdje leek het erop alsof er een einde aan deze vreemde overheersing zou komen.
Nog maar een paar dagen geleden was de menigte juichend opgetrokken naar Jeruzalem en leek het erop alsof die bijzondere Jezus van Nazareth koning zou worden en de romeinen zou verdrijven.
Diepe nationalistische, maar ook religieuze gevoelens kwamen weer boven, werden weer tot leven geroepen.
En uiteindelijk was daar die zeer diepe teleurstelling dat deze zogenaamde koning eindigde aan een kruis. Het was over met alle dromen.
Dat hakte er enorm in. Kijk maar naar deze twee mensen.

Naar Klopas en mogelijk zijn vrouw Maria, over wie we ook nog lezen in Johannes 19: 25.
Daar staat dat zij ook bij het kruis stond met Johannes en de andere vrouwen.
En wat doe je dan als het allemaal nep blijkt te zijn?
Blijf je eindeloos daar rondlopen en met elkaar wonden likken?
Of komt er een moment dat je het achter je wilt laten en naar huis wilt.
Voor dit laatste kozen zij.
Van Jeruzalem naar Emmaus, zo'n 12 kilometer. Kleine 3 uur lopen?
Maar ook onderweg was het geen teleurgesteld zwijgen maar werd er nog volop gediscussieerd. Het hield ze nog enorm bezig.
Je kunt er niet bij en je blijft maar herhalen en herhalen en ....

blok 2. Zouden ze het gemerkt hebben, in het vuur van de discussie, dat er iemand bij kwam lopen?
Voor hen was het, toen zij hem doorkregen en hem vragen hoorden stellen, een vreemdeling.
Als iemand na deze indrukwekkende dagen in Jeruzalem van niets weet, kom je vast van een andere planeet of zo. 'Hallo, hier aarde'...
Dat moet wat geweest zijn voor de Here Jezus om dat allemaal zo aan te horen.
Wat zal dat zijn voor de Here Jezus nu, die zoveel aan moet horen in deze wereld.
Hoe mensen praten over Hem. Over wat Hij wel en niet kan.
Over wie Hij is en wie Hij vooral niet kan zijn.
Bijv. 'God bestaat niet. Ik geloof er niets van.
Er heeft wel ooit een Jezus geleefd maar nu is het over en uit'.
Terwijl er in de Bijbel zoveel over Hem gezegd wordt.
Terwijl Hij er zelf zoveel over gezegd heeft....

Maar goed, Hij loopt erbij en stelt vragen. Mooie manier om contact te maken. Geïnteresseerd in de ander, in wat hen bezig houdt. Zijn open manier van 'wat is er dan?' wordt niet heel erg op prijs gesteld door de Emmausgangers.

Wat heb jij zitten slapen zeg, de afgelopen periode, als je nergens van weet!!! En ze vertellen het hele verhaal over een zekere Jezus. Dat ze gedacht hadden dat Hij hen zou bevrijden van de vijand maar uiteindelijk gestorven is. En dat het nu al de derde dag is en dat er vrouwen zijn geweest die zijn graf leeg hebben gevonden. En dat er engelen waren die gezegd hadden dat Hij leeft.

Daarna doet Jezus iets waarvan je zou kunnen denken: oeps, wat doet Hij nu? Wij zouden nog wel even achter onze oren krabben in een pastoraal gesprek om zo in te steken!

Hij zegt: 'hebt u dan zo weinig verstand en bent u zo traag van begrip dat u niet gelooft alles wat de profeten gezegd hebben?'

Tegen echte Joden zeggen dat ze geen verstand hebben en dat ze hun profeten niet kennen, dat hakt er in. Blijkbaar is het nodig.

Zachte heelmeeesters maken stinkende wonden.

Hier moet zo'n enorme omslag worden gemaakt in de hoofden en de harten van de twee Emmausgangers dat er 'grof geweld' aan te pas moet komen.

En dan gaat Jezus uitleggen waarom het klopt wat Hij zegt.

Wat zou ik graag zijn preek over 'Christus in het O.T.' willen horen!!

Wat moet dat boeiend zijn geweest.

Hij heeft het gehad over Mozes. Zou Hij het ook gehad hebben over Jozef die voor zijn volk zorgt? Over de offers, over het mislukken van koning na koning na koning na koning....?

Zou Hij de woorden uit Jesaja en uit Micha 5 en al die teksten die soms langs komen als we Kerst gaan vieren geciteerd hebben?

Hoe dan ook. Hij maakt duidelijk dat de hele Schrift over Hem gaat.

En dat het moest gaan van 'lijden tot heerlijkheid'.

'Christus komt tot ons in het gewaad van de Schrift', wordt weleens gezegd.

Wat zal deze hoogste Profeet, volmaakte Priester en eeuwige Koning mooi gesproken hebben. Terwijl Hij, weliswaar volmaakt!, alleen maar de Schrift opent.

Zoals Filippus dat in Handelingen 8 doet als hij de Kamerling uit Morenland op de wagen klimt. De Bijbel open doen, wat een voorrecht als dat gebeurt.

Als dat naar je toe komt.

Kijk en luister maar naar de Emmausgangers.

Want, na dat verwijt van Jezus, gebeurt er wel wat bij hen tijdens deze preek van Jezus. En dan komt de bal bij hen te liggen.

Want na zijn verhaal dat de hele schrift duidelijk maakt dat Jezus moest lijden om te komen tot zijn heerlijkheid.

Na zijn woorden dat Hij via het kruis bij de opstanding komt, wil Hij weer weg gaan.

Hij zet ze als het ware op een kruispunt en nodigt hen uit om te kiezen.

Wat gebeurt er met je en wat wil je nu Ik dit allemaal zo aan je uitleg?

Wat doet het met je als Christus verkondigd wordt?

En dan is er blijkbaar iets belangrijks bij hen gebeurd want de teleurstelling en het pessimisme zijn omgeslagen in warmte en verlangen.

De woorden van Hem treffen doel en zijn balsem voor de gekwetste ziel.

Ze trekken Hem bijna aan zijn arm bij hen naar binnen toe als ze hun huis in Emmaus bereikt hebben.

'Blijf bij ons Heer want de avond is nabij!'...

En dat doet Jezus. En vanaf dat Hij bij hen binnen is worden de rollen omgedraaid.

Begon Hij als vragende vreemdeling, veranderde Hij in boeiende profeet, nu wordt Hij Heer en Meester.

Geen bescheiden gast die vraagt waar Hij mag gaan zitten maar Hij neemt de leiding. Spreekt de zegen uit, breekt het brood en deelt uit, zoals zo vaak....

En mogelijk dat deze twee mensen Hem dit ook regelmatig hebben zien doen.
In elk geval valt nu het kwartje en hebben ze opeens door dat Hij het is!
En ze hebben het nog niet door of... Hij is alweer weg.
In zijn nieuwe verheerlijkte lichaam. Waarmee Hij soms opeens door gesloten deuren heen kwam. Ook nu is Hij weer weg.
Hij verschijnt, dat is het nieuwe. Zo is Hij bij je en zo is Hij weer weg.
Hij blijft niet meer.
Dat zal wat geweest zijn voor hen.
Je knijpt nog eens in je arm of je wel wakker bent.
Je kijkt elkaar nog eens glazig maar wel enthousiast aan.
De stukken brood liggen nog op tafel. Het is echt waar.

Blok 3. En jawel hoor, daar ga je in de avond weer terug naar Jeruzalem. Ik vermoed dat het nu wel heel wat sneller is gegaan dan de heenweg.
Die wandeling/tocht zal heel anders geweest zijn.

Je loopt als op vleugels en de stemming en de gesprekken zijn totaal anders geweest.
Ze popelden om hun verhaal te kunnen doen aan de discipelen en de vrouwen.
Het is toch echt waar! Hij leeft, wij hebben Hem ontmoet.
Hij heeft bij ons de tafelleiding genomen: gebeden, het brood gebroken en uitgedeeld.

En dan komen ze in Jeruzalem en dan gaat het heel anders dan zij hadden gedacht.
De discipelen en de vrouwen in Jeruzalem zijn minstens zo enthousiast als de Emmausgangers. Er klinkt niets van 'wat doen jullie hier?' maar de discipelen beginnen zelf enthousiast te vertellen dat de Here Jezus weer leeft en zich heeft laten zien. Zelfs ook apart aan Petrus.
Je vraagt je af wat dan het belang van Lucas is geweest om dit verhaal zo uitvoerig te vertellen.
Je zou vs.13-35 zo hebben kunnen missen, lijkt het.
Want in vs.12 gaat het over de opstanding en in vs.36 laat de Here Jezus zich weer zien.
En als Lucas dan toch nog iets extra's wil vertellen, waarom dan niet over de ontmoeting tussen Jezus en Petrus?
Wat missen we eigenlijk als we het verhaal van de Emmausgangers zouden missen?
Nou, dan missen we heel veel en Lucas (en achter hem de heilige Geest) weet dat.
Want let eens op wat er staat.
Het punt waarop de herkenning ontstond was toen Jezus het brood brak.
En dan wordt er niet gesproken over de wonden.
Iets wat tot nu toe in de verschijningen nog niet duidelijk was geworden.
Om het wat vreemd te zeggen... zonder het verhaal van de Emmausgangers zou nog in het midden zijn gebleven 'welke Jezus' is opgestaan en hoe Hij is opgestaan en hoe Hij nu is.....
Want als het gaat om de handen van Jezus..., nou, dat was wel indrukwekkend.
Die handen aan het kruis. Machteloos. Verkrampd?
Hij kon niet eens naar hen wijzen toen Hij Johannes en Maria aan elkaar koppelde.
En daarna: die handen die ze na zijn sterven omwikkeld hebben met grafdoeken.
Handen die niets meer deden, niets meer konden. Koud, wit, stil.
Heb je er wel eens bij stilgestaan hoe belangrijk handen zijn?

Wil je wel eens even kijken naar je eigen handen en proberen er bij stil te staan wat die handen (jij!) daar al mee hebt gedaan? Kijk eens naar de handen links en rechts van je.
Misschien nog hele jonge handen. Misschien handen die al langer mee gaan dan 90 jaar.
Handen die getast hebben, geslagen, gedragen, gestreeld, gepakt, gegooid. Handen, hoe sprekend kunnen die zijn. Handen die stevig zijn, eeltige handen, handen die trillen.
En denk dan eens na over die handen van de Here Jezus.
Die gepakt hebben, en gestreeld, en gezegend.
Waar Hij 5 broden en 2 vissen mee pakte, het in stukken brak en gaf aan al die mensen.

Hoe gul, hoe gevend, hoe zorgend... was Hij en hoe werd dat merkbaar via zijn handen!
Die handen waarmee Hij aanraakte. Mensen die door niemand meer werden aangeraakt:
Jezus raakte hen aan. Zag hen en genas hen.
Die handen van Jezus. Zichtbaar toen Hij van de discipelen heenging naar de hemel.
Terwijl Hij hen zegende met zijn handen ging Hij de lucht in, naar de hemel.

Naar zijn Vader, naar de heerlijkheid en glorie.
En de engelen vertellen in Handelingen 1 dat Hij op dezelfde manier terug zal komen.
Goed om geregeld bij stil te staan als je nadenkt over 'later'....
Over dat het beste nog komen gaat.
En dat begint met zegenende Handen van de Koning van deze wereld.
Handen waarmee Hij op aarde het brood brak, de zegen uitsprak.
Zoals die laatste keer voor zijn sterven. Dit is mijn lichaam. Dit is mijn bloed.

Ik geef mijn leven voor jullie, laat Hij zien via zijn handen.
Hij die van zichzelf heeft gezegd dat Hij het levende brood is...
Nooit meer honger; nooit meer dorst als je Hem maar hebt!

Nog even over zijn handen. Wij hebben vooral een plaatje van de Here Jezus aan het kruis.
De schilderijen, de statieën, de crucifixen door heel de wereld heen.
In de oosterse kerk gaan ze daar anders mee om. Daar wordt Christus vaak afgebeeld
als de Almachtige die met zijn handen deze wereld in zijn hand houdt.
Hij die niet loslaat wat zijn hand begon, naar Psalm 138. Als zijn Vader.
Let op dat je het goede beeld van de Here Jezus hebt.
Dat je je netvlies niet vervuilt met verkeerde beelden!
Liever de zegenende zorgende handen van Jezus dan die vastgespijkerde polsen!

Anders fixeer je Hem in een moment van de tijd en doe je tekort aan de werkelijkheid.
Daarom dit verhaal van de Emmausgangers die de Here Jezus herkenden toen Hij het
brood brak!

Blok 4. En kijk eens even naar die kleine Íris.
Hoeveel verschillende handen zal zij al gevoeld hebben?
20, 30, meer? Die van de verloskundige als eerste, daarna die van Annelies en Kally.
Van Acácio, Sofía en Elias, van opa Haga, van .... noem ze maar op.
En hoe belangrijk is dat, die handen, de aanraking, de liefde die daar doorheen stroomt!
Vooral blijven doen!
En ik voeg er nog wat aan toe.
Hoe geweldig dat er voor haar nu al die eeuwige handen van God zijn.
Handen die niet slaan maar zegenen.
Zegenende handen. Wat is zij nu al in goede handen!
Wonder van liefde en trouw van de Vader, van de Zoon en van de heilige Geest.
Handen die haar dragen, ooit zelfs door de dood heen.
Omdat onze Here Jezus door de dood heen is gegaan, voor haar en voor ieder die op
Hem vertrouwt en in Hem gelooft.
Ik moet denken aan de tekst van Gk78:3
'Wat deed uit 's hemels zalen o Heer der heerlijkheeden op aard U nederdalen uw grote
liefde' alleen Uw eindeloos erbarmen met onze grote nood dat als met zeegnend' armen
en reddend ons omsloot'
Ontroerend beeld. Mooi om bij stil te staan, misschien als je weer eens naar je eigen
handen kijkt. Of die van je kind, je ouder, je geliefde, de arts, de chirurg.

Mooi ook om zelf iets goeds te willen doen met je handen. Idee?

Blok 5. Terug naar onszelf, terug naar vandaag.
Terug naar die momenten dat je teleurgesteld was.
Misschien ook wel in de kerk, in de mensen of in wat je van God had verwacht en niet kwam. Het leverde je niet op wat je gedacht had.
Voor je gevoel zijn de lasten groter en zwaarder dan de lusten.
Heb je het verlangen om af te haken.
Ben je eigenlijk al afgehaakt: teleurgesteld, ook al zit je nog in de kerkbank.
Overweeg je een enkeltje-weg-van-hier?
Ik gun je dezelfde ervaring als de Emmausgangers.
Zoals zij onder de indruk kwamen van Hem die de Bijbel open deed hoop ik dat je Christus tegenkomt als de Bijbel open gaat.
Thuis, in de kerk en op die andere plekken.
Een Christus die je niet wil slaan maar je wil zegenen.
Ik hoop dat je enkeltje er vandoor verandert in een retourtje terug naar Hem die je het leven wil schenken. Een leven van liefde, genade en overvloed.

Hij klopt aan de deur van je hart. Hij wil graag dat jij zelf opendoet.
Hij dwingt je niet maar als je open doet dan gebeurt er wat.

Vraag maar aan de Emmausgangers.
Als je open hebt gedaan, dan krijgt Hij het voor het zeggen.
Hij wil maaltijd met je houden, gemeenschap met je. Contact, verbinding.
En Hij wil je graag zegenen. Nou?
Amen